

# SLOVENSKI NAROD.

Izhaia vsak dan popoldne, izvenčni nedelje in praznike.

Inserati: do 9 petti vrstá 1 D, od 20—15 petti vrstá á 1 D 50 p, večji inserati petti vrstá 2 D; notice, postano, izjave, reklame, preklici petti vrstá 3 D; peroke, zaroke velikost 15 vrst 30 D; ženitne ponudbe beseda 75 p.

Popust le pri naročilih od 11 objav naprej. — Inseratni davek poščebel.

Vprašanjem glede inseratov naj se priloži znamka za odgovor.

Upravnštvo "Slov. Naroda" in "Narodna tiskarna" Knaflova ulica št. 8, prilideno. — Telefon št. 304.

Uredništvo "Slov. Naroda" Knaflova ulica št. 8, I. nadstropje

Telefon št. 34.

Dopisa sprajema le podpisana in zadostno frankovane.

DRG Rokopisov se ne vrata.

**Posamezne številke:**

v Jugoslaviji navadne dni 1/2 D, nedelje 1 D

v inozemstvu navadne dni 1 D, nedelje 1-25 D

Poština plačana v gotovini.

"Slovenski Narod" velja v Ljubljani in po pošti:

v Jugoslaviji:

v inozemstvu:

celoletno naprej plačan .	D 90—	celoletno . . . . .	D 155—
polletno . . . . .	45—	polletno . . . . .	78—
3 mesečno . . . . .	22-50	3 mesečno . . . . .	39—
1 . . . . .	7-50	1 . . . . .	13—

Pri morebitnem povrašjanju se ima daljša naročilna doplačati.

Novi naročniki naj pošljajo v prvici naročino vedno po nakaznicu. Na samo pismena naročila brez poslatva denaria se ne moremo ozirati.

## Reka in rapallska pogodba.

Iz razgovora z uglednim aktivnim italijanskim politikom, poslancem v rimskem parlamentu.

Kakor hitro so se pojavile v italijanskem časopisu vesti, da namerava rimska vlada še pred konferenco v Genovi likvidirati nerešena vprašanja rapallske pogodbe, je skrajno načijonalistično časopisje že poročalo o nemirih na Reki, o tajnem paktu reškega predsednika g. Zanelle z jugoslovensko vlado, o jugoslovenskem nasilju proti italijanskim manjšinam v Dalmaciji, sploh o stvareh, katerih neverjetnost je dokazana s ponovnimi izmisljenimi poročili v onem delu italijanskega časopisa, ki zastopa načelo, da Italija ne more priznati "Bonomijevih rapallske pogodb" v točkah, »ki še niso izvedene«. Tu ne pride toliko v poštev luka Baroš kot del reškega vprašanja, kolikor reško vprašanje v celoti, t. j. nepriznanje svobodne in neodvisne Reke, katere suverenitet sta priznala italijanska in jugoslovenska vlada, ki sta se s podpisi svojih službenih zastopnikov obvezali, da bosta večno spoštovali polno neodvisnost in svobodo reške države.

Ta pasus rapallske pogodbe je tako jasen, da ne potrebuje nobene razlage in nobenega komentarija. Bivši ministrski predsednik Bonomi je to dejstvo večkrat povdaril, kadar so ga prijele kleče usodepolnih posledic ne ravno italijanske politike Delta Torrette.

Noben dalekoviden italijanski politik, ki ne vidi samo do Brennerja, Snežnika in Valone, ne more obravati zunanjepolitičnih smernic, ki ogrožajo realno zamišljeno politično hegemonijo Italije v njeni interesni sferi proti severu in vzhodu. Te smernice se ne smeli istovetiti z imperialističnimi težnjami, ki so last vsakega gospodarsko-politično razvitega velikega naroda. (Značilne besede za unapravljanje italijanskega imperializma!) Kako naj imalo nove države zauvanje do neschičnih italijanskih tendenc, ki stremilo po definitivnem zasiguranju zmagoslavnih pridobitev Italije za vse narode, ki so se rešili habsburškega robstva, ako vidijo, da Italija ne spoštuje svesčano podpisane pogodbe z državo, za katere vstvaritev se je borila s svojimi zaveznički? (Tako mislio toj celo resni italijanski politiki, ki se zavzemajo za dobre odnosaje z Jugoslavijo!)

Vkljub jasnemu besedilu rapallske pogodbe glede reške suverenitete smatrajo skrajno načijonalistični krogci za svojo dolžnost, da prisilijo javnost k nepriznanju izvršenega dejstva. Zdi se, da g. Della Torretta sploh ni vodil svoje politike, ampak politiko neslužbene Italije, ki je končno dovedla do absurdnih posledic v avstrijsko-madžarskem konfliktu na Škodo dobril sošenskih odnosa v Jugoslaviji, katerih neverjetnost je dokazana s ponovnimi izmisljenimi poročili v onem delu italijanskega časopisa, ki zastopa načelo, da Italija ne more priznati "Bonomijevih rapallske pogodb" v točkah, »ki še niso izvedene«. Tu ne pride toliko v poštev luka Baroš kot del reškega vprašanja, kolikor reško vprašanje v celoti, t. j. nepriznanje svobodne in neodvisne Reke, katere suverenitet sta priznala italijanska in jugoslovenska vlada, ki sta se s podpisi svojih službenih zastopnikov obvezali, da bosta večno spoštovali polno neodvisnost in svobodo reške države.

Ta pasus rapallske pogodbe je tako jasen, da ne potrebuje nobene razlage in nobenega komentarija. Bivši ministrski predsednik Bonomi je to dejstvo večkrat povdaril, kadar so ga prijele kleče usodepolnih posledic ne ravno italijanske politike Delta Torrette.

Noben dalekoviden italijanski politik, ki ne vidi samo do Brennerja, Snežnika in Valone, ne more obravati zunanjepolitičnih smernic, ki ogrožajo realno zamišljeno politično hegemonijo Italije v njeni interesni sferi proti severu in vzhodu. Te smernice se ne smeli istovetiti z imperialističnimi težnjami, ki so last vsakega gospodarsko-politično razvitega velikega naroda. (Značilne besede za unapravljanje italijanskega imperializma!) Kako naj imalo nove države zauvanje do neschičnih italijanskih tendenc, ki stremilo po definitivnem zasiguranju zmagoslavnih pridobitev Italije za vse narode, ki so se rešili habsburškega robstva, ako vidijo, da Italija ne spoštuje svesčano podpisane pogodbe z državo, za katere vstvaritev se je borila s svojimi zaveznički? (Tako mislio toj celo resni italijanski politiki, ki se zavzemajo za dobre odnosaje z Jugoslavijo!)

Reško vprašanje je definitivno rešeno v rapallski pogodbi. Z italijanske strani ga je likvidiral g. Bonomi sam kot vrhovni šef vlade, ki ga je v to pooblastila in pozneje tudi potrdila pogodba. O kakem reškem vprašanju torej ne more biti nobenega govorja med resnimi politiki. Ne

v Italiji in ne v Jugoslaviji. To vprašanje je lahko vprašanje gospodarskega obstoja Reke, ki je — treba priznati brez ovinkov — v gospodarskem in trgovskem oziru vec ali manj odvisna od političnih odnosa v Jugoslaviji, ki je obenem ozemlje, po katerem so razpletene žile dovodnice in odvodnice reškega gospodarskega življenja.

Incidenti na Reki ne morejo spremeniti izvršenega dejstva, pac pa morejo — to priznava vse italijanske časopise — kaliti mirne odnosa med Italijo in Jugoslavijo. Sploh se zdi, da bo Reka tudi v boljčnosti zanesivo zrcalo italijansko-jugoslovenskih odnosa.

Zadnji dogodki, ki so menda v jugoslovenskem časopisu ravno takoj pretirani kakor v italijanskem, bodo odgovornim in merodajnim faktorjem v Italiji pokazali še enkrat evidentno nevarnost za bodočo razmerje med obema italijanskimi državama. Resni italijanski politični krogci bodo znova opozorili rimske vlade, da je edina rešitev iz nevrednega položaja točna Izvedba razlike pogodbe, sklenjene v duhu nemirilnosti in bodočega priateljstva med miroljubnim italijanskim in jugoslovenskim narodom.

### Dogodki na Reki.

MINISTRSKI SVET IN REŠKI DOGODKI.

— Beograd, 6. marca. (Izv.) Na včerajšnji seji ministrskega sveta je zunanjši minister dr. Momčilo Ninčić deljalno poročal o zadnjih dobrodružnih porečjih karabinskih dobrodružnih korake v obrambu in zaščiti načega prebivalstva. Naša vladpa zahtevala, da se čimprej določijo stalne meje na Reki.

### JUGOSLOVENSKI POSLANIK NA KONSULTU.

— Rim, 5. marca. (Izv.) Jugoslovenski poslanik pri Kvirinalu je šel včeraj na Konsulto, kjer je imel dolg razgovor z generalnim tajnikom Contarinijem. Razgovor se je tikal dogodkov na Reki.

### PODROBNOSTI Z REŠKEJ REVOLUCIJE.

— Reka, 5. marca. (Izv.) Zanellovo redarstvo je bilo razgano s strili. Zanella je odšel. V vladni palati je nameščen odbor za narodno obrambo. Vse se je zgodilo hitro, tekom par dramatičnih ur. Okoli pol. 5. junij. S. t. m. se je zbralo okoli načelo 600 oboroženih mož. Zanellova policija je pričela strelijeti na legijonarje in fašiste. Uporniki so imeli dva strojni puški, ki so ju dobili z Volskoga, drugo oružje in strelivo so do-

— Dragi gospod, ali sem vas s čim razčitala? Zakaj me niti enkrat ne pojubite? Povejte mi, da spoznam svojo krvido in jo popravim, ako morem! »Prijateljica moja«, je odgovoril Tristan, »ne jezite se, ampak zaobljubil sem sa. Nekoč, v drugi deželi, sem se boril z zmajem in bil sem že na tem, da podležem, ko sem se spomnil Matere Božje: obetal sem ji, eko se z njo pomogoč rasišči zveri, da celo leta ne objamem v ljubezni žene, s katero se kdaj vročim...«

— Dobro torej, je dejala Izota z belimi rokami, »rada potrjam...« Ko se jo je zjutraj služabnica oblačila oblačilo omogočen žene, se je ototno smehljala in si je mislila, da pa nima nikake pravice do take oblike.

### Šestnajsto poglavje.

KAHERDIN.

La dame chante dulcement,  
Sa voix accorde à l'estrument,  
Les mains sont belles, li lais  
bons,

Douce la voix et bas II tons.  
(Thomas.)

Nekaj dni pozneje so šli vojvoda Moel, njegov senčil in njegov lovci. Tristan, Izota zolotarska in Kaherdin ves skupaj v gozd na lov. Po ozki poti je jezdil Tristan na lev strani Kaherdinovi, ki je s svojo desnico vodil Izotino konja za uzo. Tedaj pa je stopil konj v lučo. Njegovo konito je brzgalo s tako silo vodo pod krila Izotino, da je bila vse premičena in je za-

čutila mraz gori preko svojih kolen. Lahko je kriknila in vzpodobila konja ter se tako glasno in zvonko zasmehala, da jo je Kaherdin, ki je jezdil za njo, vprašal, ko jo je dohitel:

»Čemu se smejete, lepa sestra?« Neki misli, ki se mi je vzbudila, lepi brat. Ko je voda bušnila gori po meni, sem ji rekla: »Voda, ti si holj semela kakor je bil kdaj smeli Tristan!« Zaradi tega sem že smejala. Ampak rekla sem že preveč, brat moj, in žal mi je!

Kaherdin, ves začuden, je tako dolgo sillil vanjo, da mu je izpovedala resno v svoji poročni noči.

Takrat pa je jezdil Tristan in molčal so jezdili vsi trije do gozdne hiše. Ondi je poklical Kaherdin Tristanata na stran na pogovor in mu je dejal:

»Gospod Tristan, sestra mi je pričnala resnico o svoji poroki. Smatram vas za enakovrednega in za svojega tovariša. Toda pogazili ste svojo beseudo in onečastili moj rod. Vedite, da vas od danes dalje zaničujem, ako se ne odzovete mojemu pozivu.«

Tristan mu je odgovoril:

»Da, v vašo nevrečo sem prišel k vam. Toda zvodi v moji briki usodi, moj lepi, sladki priatelj, moj brat in tovariš. Morda se omeci two srca. Veči, da mi živi druga Izota, lepa od vseh drugih žensk; ona je pretrpela zame vse briki in jih še trpi tako hude, kot si jih le morež maliti. Gotovo, tvoja sestra me ljubi in spoštuje. Ampak iz ljubezni do mene izkazuje druga Izota vse časti psu, ki sem ga jo podaril,

bili iz Opatija, kjer so se fašisti polstali ognjegasnega kamijona, rekoč, da so poklicani na Reko gasiti ogenj. V bojih je padel že zgodaj karabinjer Groš, padel je potem legionar Meazzi, izmed karabinjerskih častnikov ni bil nihče ranjen. Poslane Giunta se je ob pol. 7. v pomoč fašistovske skupine polstali v pristanišču mornariškega čolna, ki je last italijanske mornarice. Potem se je izvršil poskus na neko torpedovko, ki pa ni uspel. Ob pol. 8. se je prvi strel iz topa. Naslednji strel poškodilje poslopje madžarskega konzulata v Poljevo hišo. Od 9.—11. dop. je bilo mornariško streljanje točnje. Ob 9/11 je več strelanj zadelo dve okni vladne palače. Ob 11. je boj silno razvit. Mnogo ranjenih na obeh straneh, več mrtvih. Ob četrtek na 3. pop. se prikaže bela zastava nad palačo. Obstreljevanje se nadaljuje. Končno se izraji velika bela zastava. Fašisti vplijajo v razdroščenosti: eja, eja, alala! Na to so udri v palačo in ugrabili, kar jim je prišlo v roke. Odnesli so tudi velika sveta denarja. Izdan je bil oklic, ki poziva na mir in naznanja, da je Reka z vsem svojim teritorijem postavljena pod varstvo italijanske domovine.

### ITALIJANSKI KOMISAR ZA REKO.

— Rim, 5. marca. (Izv.) Vlada je dobita z Reko poročilo, da voditelj reškega giblja bočno opustiti konstituiranje provizorične vlade in namerno napraviti razmejitev karabinskih dobrodružnih korakov v njegova misija je ta, da pošlja dvojno vsemi sredstvi svojega pooblaščila. Njegov mandat se glas na gospodarsko in politično vstopitev, da se takoj povrne mir v reški mestu. Min. predsednik Facta je izrekel, da so z italijansko strani storiti vse, samo da se Reka umiri in se prične zopet delo. Vlada je sicer v dvomih in ne ve, kaj naj pravopravno storiti napravi reški provizorični vladi. Za sedaj razčela se, da se hoče gledati Reko držati rapallske pogodbe.

Tržaška fašistovska poslaneca Giunta in Suvich sta poslala v Rim brzjavko, zahtevajoč italijanskega komisarja za Reko, izjavljajoč, da ni druge pooblaščene samo za vzdrževanje javnega miru.

### RIM POSILJA FAŠISTOVSKO POSLANICO NA REKO.

— Rim, 5. marca. (Izv.) Na Konzulti so bila dolga posvetovanja glede Reke. Zunanji minister Schanzer je

naprosil fašistovska poslanca Giuriattija in De Stefanija, da naj gresta na Reko, pomirit tamšnjo legionarjo. Obvestila sta prošnji takoj ugodila in odpovedala. Giuriatti je imel in ima dobre zveze z D' Annunzijem. Torej bo del na Reki v D' Annunzijevem duhu. Potem je Facta sprejel še deputacije fašistovskih poslancev v jednake na-

### MANIFESTACIJE ZA REKO.

— Rim, 5. marca. (Izv.) Tukaj, Edi, kar tudi v Neaplju, Turinu, Milanu, Benetkah in drugod so bile večje in manjše manifestacije za Reko. Načelujejo fašisti. Iz Benetk so poslali D' Annunziju brezjavko, proseli ga pomoči za osvoboditev Reke in priklepitev k Italiji.

## Za našo vojno mornarico.

Te dni se je ustanovila v Splitu »Jadranska straže«, društvo za dohavo vojnih ladij naši državi.

Kakšnega pomena je to društvo in kaj zasleduje, je najlepše razvidno iz govora bivšega ministra J. Biankinija na ustanovnem občnem zboru »Jadranske straže«. G. Biankini je izvajal:

Patriotski cilj društva bo imel uspeh, ker sloni na temelju idealnega rodoljubja brez vsake strankarske ali osebne koristi. Njen cilj je sodelovanje pri obrambi našega morja. Pri ustanovitvi »Jadranske straže« nismo osvojevalnih namenov, vendar hočemo biti močni in vedno pripravljeni za izvrševanje svojih dolžnosti ne samo na kopnem, ampak tudi na morju. Kakor smo danes ponosni na svojo vojsko, tako moramo biti kmalu ponosni tudi z našo vojno mornarico. Hoče mo pa tudi, da nad pol milijona naših neodrešenih bratov črpa v naši fakosti uteho in vztrajnost za svojo svobodo.

Za doseglo teh vzvišenih ciljev si je stavila Jadranska straža analog, da vzbuja v občinstvu interes za našo vojno mornarico in da z zbiranjem prostovoljnih doneskov daruje državi vojne edinice in hidroavione. Z velikim delom ujedinjenja je sprejela naša Jugoslavija mnogo težkih dolžnosti, od katerih je najtežja ta, da mora kot pomorska država na Jadranu čuvati in braniti svojo 600 km dolgo obalo z nad 150 otoki brez poštevne vojne ladje in brez obrambnih sredstev. Ali ni to obupen položaj! Kje so potrebna obrambna sredstva? Kje težke in lahke vojne ladje, kje podmornice, hidroplani, utrde, arzenali, ladjedelnice. Nima-mo skoraj ničesar. Močnejši od nas, so nam vzel vse. Niso nam dali niti onega, kar je bilo nesporno naše in kar smo kot avstrijski sužnji leta in leta s svojim potom pomagali ustvarjati na našem morju. Toda niso nam vzel našega v ljubezni do domovine in do njenega morja neizčrpljivega jugoslovenskega srca!

Ker nas je obdaril Bog z morem, se moramo na tem morju uveljaviti kot kulturen in napreden narod, ki se zaveda svojega položaja. Kje je Jugoslavija, ki bi v svoj domovinski ljubezni in narodnem ponosu rekel, da mu je težko dati svoj obol Jadranji straže? Morda ho kdo ugovarjal: Cemu naj se troši sedaj denar za obrambo na morju, ko imamo vendar Zvezo narodov, ki nam bo v slučaju potrebe pomagala? Zavnite najodočneje to uspavanjo in poslušajte naš moder narodni pregovor: uzdaj se n se i u svoje kljuse!

Čast Zvezi narodov, toda ta institucija je še premiada, da bi mogla pokazati svojo življensko sposobnost v velikem evropskem kausu. Ne pozabimo, da so celo po rapaljski pogodbi usidrane italijanske vojne ladje v naših lukah, da nas ponuja-jo in izvajajo in da celo streljajo na mirno in neoboroženo prebivalstvo. Toda ne Zvezu narodov. In nihče se ni genil za našo obrambo. prepričan sem, da ne bi doživel takе sramote, ako bi imeli le par dobrih križark in podmornic.

Naši sosedje so lahko prepričani o naši miroljubnosti, toda istočasno naj bodo prepričani tudi o naši priravnosti in odločnosti.

Vojne ladje nimajo samo grozne naloge, da za časa vojne ubijajo ljudi in uničijo narodno imetje, ampak imajo tudi v mirnem času vzvišeno naloge. Morje je nelzčrpljiv vir sreče, bogastva, kulture in napredka, toda le v toliko, v kolikor ga razume izkoristiti narod za svoj promet s širnim svetom, za svojo trgovino, za svoje pomorstvo in ribarstvo. Vse naravne in gospodarske zločine ob naši obali mora popraviti naša narodna vlada s pomočjo svoje vojne in trgovske mornarice. V naši svobodni državi mora prestat stari antagonizem med vojno in trgovsko mornarico.

Naši vojni mornarici prípadajo predvsem čast prve nositeljice naše državne zastave, ki je simbol naše suverenitete, naše pravice do našega morja in naše trgovske neodvisnosti. Naša vojna mornarica mora brani morska poto, mora štititi naše pomorstvo in ribarstvo, našo trgovino, pravice naših izseljencev in nam mora ustvarjati nove trgovske in prometne zveze z najbolj oddajenimi kraji sveta.

Malokatera druga vojna mornarica ima tako široko in plodno polje za delo kakor naša. V dobi državne neodvisnosti Hrvatske smo imeli sijajno periodo, ko smo mogli odbijati na morju osvojevalne načrte beneške republike. Trgovska mornarica

malega a slavnega Dubrovnika se je odlikovala skozi stoletja na svetovnem morju. Tudi za časa naše sužnosti je dajalo naše primorje od Trsta do Skadra najspomocenejše mornarje.

Z našim narodnim in državnim ujedinjenjem je prišla nova doba tudi za naše pomorstvo in za našo trgovino. Po zaslugu naših podveznih parobrodnih lastnikov se vije naša državna zastava že daleč po svetu in razveseljuje srca naših izseljencev. Mi smo sedaj svoboden pomorski narod in smo se pridružili onim srečnim narodom, ki so razumeli važnost morja ter so postali

veliki in bogati. Bodimo vredni pomorske slave naših dedov. Tako bomo tudi mi prinesli svoj del k zgradbi svetovnega napredka in civilizacije.

Tajnik prof. V. Alfrevič je sporočil, da so odločajoči faktorji v Beogradu naklonjeni delu Jadranske straže, ki bo v kratkem razširila svojo akcijo po vsej državi. Tudi na Češkoslovaškem se je ustanovil odbor za to akcijo, kakor tudi v severni in južni Ameriki.

Jugoslovenska narodna javnost bo gotovo z veseljem pozdravila to akcijo, katere ugoden uspeh vsebuje rešitev vprašanja naše bodočnosti.

## Politične vesti.

= Is demokratskega kluba. Demokratski klub je v svoji zadnji seji razpravljal o agrarni reformi. V verifikacijski odbor narodne skupščine je bil med drugimi izvoljen tudi posl. prof. Josip Reisner. Klub je nadaljeval debato v volilnem zakonu. Poslane Cubović je nastopil proti dolobi glede kvalifikovanih poslancev, dočim je posl. Andonovič zagovarjal to institucijo. Posl. Wilder je predlagal, naj se votilne vrste po okrajih. Prihodnjo se jo ima klub v ponedeljek in na tej seji se bo izključno razpravljalo samo o notranji situaciji v državi.

= Narodni seljački klub. Is semljoradniškega kluba je izstopilo pod vodstvom Stjepana Benina pet poslancev. Skupno s črnogorskim poslancem Piletičem, ki dosegl ni pripadal nobeni stranki, so osnovali nov klub, ki so mu dali ime »Narodni seljački klub«. Za predsednika tega kluba je bil izvoljen Nikola Divjan, poslanec iz Bosne, za podpredsednika pa Stevan Benin iz Banata. Nov klub bo podpiral vladu in bo gojil prijateljske stike s klubom SKS.

= Potreba politične kristalizacije. Jugoslovenski liste izvajajo: Ako analiziramo vse naše politične stranke brez razlike, vidimo, da so vse več ali manj zakrivile današnji kaos. Fantastični propagatorji »Velike Srbije« med gotovimi srbskimi strankami, zlasti med radikalci, so oživili frankovskega mladiča med Hrvati, kar je logično, kajti šovinizem na eni strani ustvarja šovinizem na drugi strani. To takško so podpirali tudi demokrati s forsanjenim centralizacijem. Demokrati niso hoteli računati s posebnimi plemenskimi svojstvi in tradicijami, različnimi mentaliteti, ki de facto obstajajo v našem etnopolitskem narodu. Vse to je dovedlo do takozvanega »hrvatskega vprašanja«. Tudi muslimani so razočarali. Vodili so vsaj dosej cincasto politiko, brez vsake močne poteze. Z eno nogo v vladu, z drugo v opoziciji skrbijo ponajveč za svoje osebne četudi upravičene zahteve ter se poslužujejo taktike jezikna na tehnici, kakor nekdaj Poljaki v Avstriji. Žemljoradnike je vodila mržnja vasi napram mestu. Do sedaj niso pokazali nobene sposobnosti, da bi s stvarno kritiko uplivali na vodstvo državnih poslov. Postavili so se popolnoma na stanovsko stališče in vse nihovo delovanje ima nečet mržnje napram mestu. Zelo značilno je njihovo zadnje glasovanje proti doplačilu našega revnega uradništva. Klerikalci vodijo čudno politiko. Z ene strani hčajo biti državotvorni, z druge strani pa koketirajo z vsako akcijo, ki je na Škodo države. Klerikalci so ljudje trenutka. Državni interesi so zanje le tečaj merodajni, če se krije z interesi cerkve in Vatikana. To je takтика vseh klerikalcev na svetu. Naravno, da s tako takško ne morejo koristiti držav in naroda. Famosni »Hrvatski blok« sploh ne vodi nobene politike. Kaj storiti? Mandate je dobil dober del ljudi, ki niso pripravljeni vršiti težkih in odgovornih poslanskih dolžnosti. Sami ne vedo, kako so prišli na površino. Edini lek so nove volitve. Ne mislimo, da bi nove volitve mnogo spremnile konstelacije strank, toda na površje bi prišli vsaj drugi ljudje. Nobena stranka ne bo šla z večino doseđanj poslancev v volilno borbo, kajti javnost je preveč razočarana vsled nihovega delovanja. Dosedanje nezdravo krpanje in lajno eksperimentiranje je vstvarilo v političnem in gospodarskem oziru atmosfero, ki nam preti s popolno zadušitvijo.

= Italijanska vlada v scenski krizi. Z veliko težavo je bilo sestavljeni novo italijansko ministristvo. Ali komaj se je to zgodilo, je že izbruhnila v njem delna kriza. Minister za pošte in bržave demokrat Di Cesaro je odstopil, in sicer radi tega, ker je ljudska stranka v več sile delala na to, da dobi neko podatnisko mesto njen pristaš Cesari. Pojasnilo je temu daje »Corriere della Serce«, ki pravi, da je ljudska stranka, ki ni našla pri demokratih na nikakopopozicijo, pri imenovanju ljudskega ministra za delikatno mesto javnega pouka, hotela zadnji trenutek uveljavljal svojo voljo za imenovanje jednega podatnjnika. To njen prizadevanje je vzbudilo odpor in bi bilo lahko zrhalo vse novega ministra, ki te tako niso najtrdnejše. Ljudska stranka je hotela za podatnjnika nekega Sicilijanca. Volilni interesi stranke so sahtevali to izbira v volilni interesu gredo pri tej stranki nad vse druge. Govori se, da je don Sturza dal občutiti vso težo svoje volje in to govorita je povsem verjetna. Tako se izpreminja polje za legislatura v polje, katero naj bi dalo kolikor mogode obilo dobitka za prihodnje splošne volitve. Krščanska vest v življenju je gola frasa, katero ne prevara nikogar več.

Malokatera druga vojna mornarica ima tako široko in plodno polje za delo kakor naša. V dobi državne neodvisnosti Hrvatske smo imeli sijajno periodo, ko smo mogli odbijati na morju osvojevalne načrte beneške republike. Trgovska mornarica

veliki in bogati. Bodimo vredni pomorske slave naših dedov. Tako bomo tudi mi prinesli svoj del k zgradbi svetovnega napredka in civilizacije.

Tajnik prof. V. Alfrevič je sporočil, da so odločajoči faktorji v Beogradu naklonjeni delu Jadranske straže, ki bo v kratkem razširila svojo akcijo po vsej državi. Tudi na Češkoslovaškem se je ustanovil odbor za to akcijo, kakor tudi v severni in južni Ameriki.

Jugoslovenska narodna javnost bo gotovo z veseljem pozdravila to akcijo, katere ugoden uspeh vsebuje rešitev vprašanja naše bodočnosti.

## Kultura.

### REPETOIR NARODNEGLEDA LISCA V LJUBLJANI.

#### Drama.

Ponedeljek 6. marca: Zaprt.

Torek 7. marca: Dramska predstava v opernem gladišču.

Sreda 8. marca: Svet E.

Cetrtek 9. marca: Hamlet Izven.

Petak 10. marca: Zaprt.

Sobota 11. marca: Maryša D.

Nedelja 12. marca: popoldne ob 8. uri

Svet Izven. — Zvezde ob 8. uri Prekrasne Sabinke Izven.

Ponedeljek 13. marca: Maryša A.

Torek 14. marca: Zaprt.

#### Opera.

Ponedeljek 6. marca: Zaprt.

Torek 7. marca: Zlahuti meščan C.

Sreda 8. marca: Plesna legenda, Cavalieria rusticana C.

Cetrtek 9. marca: Evangelijnik E.

Petak 10. marca: Dramska predstava

Zlahuti meščan B.

Sobota 11. marca: Madame Butterfly C.

Nedelja 12. marca: Drama predstava

Zlahuti meščan Izven.

Ponedeljek 13. marca: Zaprt.

Torek 14. marca: Trubadur D.

#### Opereta.

Ponedeljek 6. marca: Zaprt.

V nedeljo 12. marca: Pavle Lovšetovo

da naša skupščina za vas odpade. — Od-

— Koncert ge. Pavle Lovšetovo

obeta nuditi najčistiji umetniški užitek.

Program bo pokazal značilen in

zajemljiv zgodovinski razvoj ter napredek

naše slovenske solistične pesmi v

plemeniti interpretaciji. Ga. Pavla

Lovšetovo ne potrebuje nikake reklame

več. Njena kristalčasta intonacija,

njeni v sreu poročeni in doživeta pesem, ki zagostoli včasih kot vriski skrjančka nad zlatimi polji, včasih zopet

potihne v mehko materni popvek — vse lastnosti blagondarjene pevke so ponese

njeni imo že preko naših tečnih moj.

Vilharjeva Nezakonska mati in Lajovičeva: Begunka pri zibelj sta kot dva

krasna mejniki, ki zaklepata skoro 50

letno razvojno dobo naše pesmi. Ga.

Lovšetova nam je porok, da bo podala

program točke s pristnim umetniškim

občutjem, opojno omarec njenega glagu

in njega globoka duša, ki obdrži in za-

stremi poslušalca do konca, pa bo zopet

vzvesela lepote žejna arca, ki tako

težko pričakuje čiste umetnosti v teh

dneh, polnih hladnega sebičja . . .

— Predavanje komponista g. Adamiča v društvu »Soča« je privabilo v

soboto večer boliko poslušalcev obogenega

spola, da so bili vsi prostori hotela

Lloyd nabito polni. Ob napetem za-

sledovanju navzočih je g. predavatelj

in poljudnih a zato tembolj prisršnih be-

sedah očital vse interesante, pretresljive in mukotrpne dogodit

## Dnevine vesti.

V Ljubljani, 6. marca 1922.

— O ministru n. r. dr. Kukovcu so krožile po listih vesti, da bo imenovan za pokrajinskega namestnika v Sloveniji, odnosno za velikega župana za Mariborsko oblast. Te vesti smo zabeležili tudi v našem listu. Kakor smo se sedaj prepričali na autoritativnem viru, so bile vse te vesti neresnične. G. dr. Kukovec so takšne ali enake aspiracije docela tuge, ker so popolnoma nezdržljive z njezini političnimi cilji.

— Zakon o ljudskih šolah. Glavni prosvetni svet je končal razpravo o zakonskem načrtu glede novih osnovnih šol in sprejel definitivno besedilo tega zakona. Zakonski načrt se predloži ministrstvu, da ga izroči v razpravo parlamentu. Zakon bo veljal za vso kraljevino. Zadnjim sejam glavnega prosvetnega sveta so prisostvovali odpeljanci pokrajinskih vlad iz Zagreba, Ljubljane in Splita.

— Redukcija justičnega uradništva v Sloveniji. V pravosodnem ministrstvu so črtali ob prilici razprave o proračunu oddelka za pravosodstvo v Sloveniji po eno mesto dvornega svetnika, ministarskega tajnika, ministrskega podpredstnika in sodnika. Vsa ta mesta so bila sedaj vakanta. Pri višjem deželnem sodišču, pri okrožnih in okrajnih sodiščih pa so črtali 25 konceptnih uradnikov, 53 pisarniških uradnikov ter 166 poduradnikov, slug in ofisialov. Tudi ta mesta so bila do sedaj prazna.

— Odlikovanje učiteljev. »Vremena« javlja: V velikem ukazu o odlikovanju prosvetnih delavcev se nahaja tudi okrog 500 učiteljev in učiteljev iz vseh krajev naše domovine.

— Poštne pošiljke po železnicah. Te dni je bila v Beogradu med predstavitev železniškega ministrstva in ministrstva za pošte in brzoj konferenco, na kateri se je razpravljalo vprašanje o poštnih pošiljkah po železnicah. Sklenilo se je, da bodo v hodiče vozili pošto v svi vlaki, tudi takšni, ki nimajo poštnih ambulanc. Seveda bodo ti vlaki sprejemati samo časopise in pisemske pošto. Ta posel se poveri železniškemu osobiju. Upamo, da se ta sklen čim preje izvede, ker je že zadnji čas, da se poštni promet zboljša.

— Iz sodne službe. Deželnosodni svetnik in sodni predstojnik v Cerknici dr. Matija Lavrenčič je na svojo prošnjo premeščen na mesto sodnega predstojnika v Kozje. — Avskultant dr. Peter Jereb je imenovan za sodnika na okrožje višjega deželnega sodišča brez določenega službenega mesta.

— Rez. častnikom. Komanda mesta Ljubljana rabi nujno naslove teh, ne-prijavljenih gg. rez. oficirjev. Praporščak Josip Devetak z Grosuplja, praporščak Josip Kaldič, praporščak Anton Albert, praporščak Evgen Baraga, vsi iz Postojne, podporočnik Franc Uršič iz Bevkstajna pri Beljaku, poročnik Erno Sulčič iz Zalike, poročnik Anton Mihevc iz Dol. Logatca, narednik Jože Sancin iz Trsta, praporščak Josip Šedaj iz Ljubljane, podporočnik Ferdinand Ferluga iz Občine — Trst, podporočnik Rudolf Horvat iz Trnovega. Poštnina, poročnik Alojzij Križaj iz Šiške št. 126, podporočnik Rudolf Košak iz Boh. Bistrica, praporščak Valentin Pobernik iz Solkana (Gorica), praporščak Josip Dežman iz Radovljice, podporočnik Anton Eržen iz Konra, poročnik Dragot. Gbmizelj iz Trsta služil pri 37 pp. Vsi predimenovani gosp. oziroma njihovi poznanici in sorodniki se naprošajo, da naznajo naslove nemudoma komandi mesta Ljubljana.

— Na koncertu jugoslovenskih narodnih pesmi v pondeljek, dne 13. t. m. v Unionu poje priljubljena onerna in koncertna pevka ga. Vilma de Thieray-Kavčenkova dve bosanski svedalniki (ljubezenski pesmi) v priredbi Kačevskega in srbsko narodno Aman djevojko P. Konjoviča. Operni pevec g. Leonold Kovač, ki v operi dosega čezdalle lepo uspehe, nam pa zapote dve hrvatski narodni F. Lhotec in prekmurski »Ribec po vodi plavajoči E. Adamiča. — Vstopnice v trafiki v Prešernovi ulici 54.

— Iz uradniških krogov nam pišejo: Če pride tako naprej, se bomo državni uradniki kmalu le še spominjali časov, ko smo še imeli časopise narodne. — Perila in oblike si pa itak leta in leta ne moremo več kupiti. — Imam pa precejšnjo zbirko cunj, ter premišljem, kako bi si z njimi mogel pridobiti kaj denarja za obnovbo. — Danes sem prišel na idejo, ki jo Vam pribrejujem, da jo mogoče podpirate: Od 2. do 9. septembra bo v Ljubljani veliki semenj; kaj bi bilo, če bi se strašanska beda državnih nameščencev kot domači proizvod na semenu v posebnem paviljonu razstavila? — Rad postrežem s svojo zbirko cunj. Za ta paviljon bi bila še posebna vstopnina, in sicer prav visoka; revinim ga ni treba obiskovati, ker doma lahko pogledajo v svoje omare, kjer imajo takih predmetov sami dovolj bogatini po lahko plačajo; prispločita se ne odklanijo. Prejemki tega paviljona se končno razdelijo med tozadevne razstavljence za obnovbo oblike in perila. — Pa tudi gospodu ministru, ki je razstavo otvoril, bi se s tem ad oceno demonstriralo, kar mačehinsko skrbi država za svoje ljudi.

— Lovci, pozor! Lovci, izkoristite mrtvo sezijo kova s tem, da oddaste svo-

je puške v popravo in renoviranje. Pušarna v Kranju Vam izvrši vse popravila strokovno in v najkrajšem času.

— Kaznovana banka. Oblast je kaznovala »Banko za trgovino, obrt in industrijo« v Zagrebu (Kronfeld), kakor poroča »Pokret, z gubo 100.000 dinarjev zaradi prestopka uradbe o trgovjanju z devizami.

— Vode so narasle. Zadnje tri dni so reke in potoki povsod znatno narasle. Jug in solnce sta snežene mase stajala, in tudi ledena skorja že povsod izginja. Ker je tudi ljubljana narasla, so odprli v petek tudi zatvornice pri krakovskem nasipu, da se voda odteka; zajedno bo tudi glavna struga izplaknena.

— Dostavek. Pri našem listku v nedeljski številki »O pisateljih in njih modelih« je izostala pod črto opomba: Vrtl: Raoul Auernheimer: Urheberrecht am eigenen Leben. (Neue Freie Presse, 6. Jänner 1922.) — Thomas Mann: Rede und Antwort. — Jakob Wassermann: Mein Weg. — Fr. Sekanna: Roman a skutečnost (12. jun. t. I. Narodni Politika) po C. Leroux v »Messenger de Darnetal. F. G.

— Ureditev prometa z valutami in devizami. Ker tehnično še do danes niso izvršene vse v novih naredbah o prometu z valutami in devizami določene mere, je menjava tujih valut zelo otežkočena oz. popolnoma nemogoča. Banke se danes branijo valutnih transakcij. Tudi Narodna banka še danes ni menjavala valut, ker ni znani tečaj. Nekateri iz inozemstva došli potniki so bili danes v velikih nepriček. Kakor čudejemo, je sklicana za dans ob 5. popoldne seja bančnega sindikata, ki bo razpravljala vprašanje kako urediti poslovanje z valutami in devizami. Narodna banka, ljubljanska podružnica upa, da bo jutri že mogoče voditi promet z valutami.

— Zidarjev in težakov bo v letošnji stavbni dobi v Ljubljani primanjkovalo. Stavbne tukde bodo morale zgodaj prizeti z delom — komajem tal —, in baš za ta posel ne bo dobiti doma doveli spremnih ljudi.

— Kanalizacija nekaterih ulic na Mirju. Mestna občina ljubljanska namerava položiti po novoprojektovanih ulicah na Mirju več cestnih kanalov v skupni dolžini ca 750 m in sicer A. v ulici vzporedni z Murnikovo in Gorupovo ulico ca 150 m dolžine, B. v Murnikovi ulici od Rimskega zida do zbiralnika ob Građački ca 200 m. C. na »Lepem potu« ca 115 m in D. v ulici ob Rimskem zidu ca 280 m dolžine. Vsi oni podjetniki, ki reflekterajo na omenjena dela in dobave, predložijo naj svoje ponudbe, v katerih je navesti jednotne cene in skupne svote in ki so opredeljene z 5% vadjem in kolekmem, započetem do opoldne dne 21. marca 1922 mestnemu stavbnu uradu v Lingrevi ulici. Vsa pojasnila daje mestni stavbni urad ob navadnih uradnih urah.

— Smrtna kosa. V Gradcu je umrl orožniški pos. vod. v p. hišni posestnik in gostilničar g. Josip Dirnplatz. P. v. m!

— Poljski žid izgnan iz države. Mariborski kaženski senat je napisal konč dolgotrajni umazani aferi poljskega žida Henrika Grosingerja. Grosinger je prišel 13. marca 1920 v Maribor ter se je javil kot rojen in pristopen v Sarajevo, po poklicu trgovec. Ker v Mariboru, kjer ni stanovanj za državne uradnike, dobijo vsi tak elementi takoj stanovanje, je tudi g. Grosinger postal kot neobhodno potreben v Mariboru. Kmalu pa se je pričela policija zanimati za Grosingerjevo »trgovino«. Izselila je, da se g. Grosinger zanima za gotove vrste dekleta, ki iščejo gotove vrste zaslужka. Aretirali so ga in vse je kazalo, da se bo g. Grosinger moral s svojo »trgovino« izseliti iz Jugoslavije. Pri tej priliki je tudi ugotovilo, da je Grosinger še tudi ugotovil, da je Grosinger je bil obsojen na 6 dni zapora radi neresničnih navedb v prijavi in sovodenstvu. Proti tej obsojadi se je pritožil. Senat je sodbo ne le potrdil, nego je kazni še pridejal 8 dni ter ob enem izkrel izgon Grosingerja iz naše države.

— Zagotonet slučaj Anton Perko. Vesti, da so Perkota naši umorjenec v gozdčku med Limbušom in Studencem saj do petka popoldne ob uradne strani niso mogle potrditi. Pogrešanec je vedno iščel orožniške patrule v celici okolič med Limbušom in Mariborom. Anton Perko je bil še mlad železniški aspirant na korokom kolodvoru v Mariboru. V nedeljo se je nahajal v večji družbi v Limbušu, kamor že leta in leta nedelje za nedeljo romski slovenski Maribor na dobré kaplico Pekrčana. Kakor vse kaže, je tudi ta nadobudni mladenič postal žrtva Limbuša. Od strani njegovih tovarishev se namreč pričoveduje, da je bila Perkova družba tako nadvišena od Pekrčana, da je pustila domov grede Perkota na cesti. Kaj se je z njim zgodilo, je karor rečeno do petka popoldne še zavito v netzvednost.

— Najdeno truplo neznanca v Podutiku. Včeraj je več dijakov iz Ljubljane napravilo izlet v Podutik. Nekako trikrat zre od Sláke so našli truplo

moškega, ki je bilo v razpadlem stanju. Vsi znaki kažejo, da je dosedaj še noznani moški bil najbrž umorjen. Truplo je moralo že delj časa ležati pod snegom in se je sedaj vald tajajočega snega našlo. Danes dopoldne je odsla na lice mesta sodna komisija. Kakor izvemo, je baje neznanec identičen z M. B. Truplo je ležalo nad 14 dni. Vrat je prerezan. Ni izključen samomor.

## Turistika in sport.

— Občni zbor Slovenskega planinskega društva. V soboto, 4. t. m. ob 20. je bil pri »Levju na Gospodavski cesti občnega zbor Slovenskega planinskega društva. Udeležba je bila izredno številna, posebno mladi planinci so bili zastopani v častnem številu. Zborovanje je otvoril predsednik g. dr. Josip Tomišek s kratkim otvoritvenim govorom, izražajoč veselje nad častno udeležbo. Predsednik je na kratko omenil delovanje društva, ki je bilo uspešno v notranjem in zunanjem pogledu. Društvo je informativno delovalo pri razmejitveni komisiji, kateri je dajalo vse potrebne informacije glede razmejitve z Italijo. Dalje je govornik omenil, da je Nj. Vel. Aleksander povodom lova v Kamniški Bistrici imel priliko spoznati krasote naših planin in da je kralj bival v bistriški koči. Omenjajoč nadaljnjo organizacijsko delo planinstva, je naglašal stike s Češko-slovaško in zvezjo jugoslovenskih planinskih društev. Predložil je načrt pravil skupinske organizacije. Načrt je izdelal hrvatsko planinarsko društvo. Nato je predsednik prešel na dnevni red. Tajnik g. dr. Stanko Tomišek je podal izcrpno tajniško poročilo o vsem društvenem delovanju tekem minulega leta, na kar je blagajnik g. Tomišek poročal o denarnem stanju društva. Obi poročili sta bili sprejeti. Sledile so volitve. Per acclamationem je bil zopet za predsednika izvoljen g. dr. Josip Tomišek. V odbor pa so bili voljeni: Korenčan, Mlakar, ing. Skaberne, Hrovatin, Knafelec, Rozman, Jeretina, Kos, Lapajne, Sila, dr. Tomišek Stanko, dr. Žvokelj in Viktor Čadež. Za namestnike: Potočnik, Badiura, Tominec, Vlai. Kveder ter za revizorje: Kajzelj in Škrle. Stavemu odboru, zlasti pa odstopniščemu odborniku Ogorec, se je izrekla zahvala za uspešno delovanje. Živahnega debata se je dalje razvila o načrtu Hrvatskega planinarskega društva, glede skupnega jugoslovenskega planinskega društva. V svrhu natancne proučitve tega načrta je bil izvoljen poseben odsek petih članov in sicer: predsednik dr. Tomišek, Rasto Pustoslemšek, dr. Defrancesch, dr. Wester, Badiura in Mlakar. Obični zbor je dalje sprejet predlog R. Pustoslemške, da se odpre občna udanostna brzojavka, kralju Aleksandru. Razvila se je dalje debata o razmejitvenem vprašanju. Podala so se sevirskega pojasnila. Dalašča debata je bila o gradnji doma v Kamniški Bistrici in o pravem razmerju napram kamniški mestni korporaciji. Zborovanje je bilo ob 11. zaključeno.

— Zidarjev in težakov bo v letošnji stavbni dobi v Ljubljani primanjkovalo. Stavbne tukde bodo morale zgodaj prizeti z delom — komajem tal —, in baš za ta posel ne bo dobiti doma doveli spremnih ljudi.

— Kanalizacija nekaterih ulic na Mirju.

Mestna občina ljubljanska namerava položiti po novoprojektovanih ulicah na Mirju več cestnih kanalov v skupni dolžini ca 750 m in sicer A. v ulici vzporedni z Murnikovo in Gorupovo ulico ca 150 m dolžine, B. v Murnikovi ulici od Rimskega zida do zbiralnika ob Građački ca 200 m. C. na »Lepem potu« ca 115 m in D. v ulici ob Rimskem zidu ca 280 m dolžine. Vsi oni podjetniki, ki reflekterajo na omenjena dela in dobave, predložijo naj svoje ponudbe, v katerih je navesti jednotne cene in skupne svote in ki so opredeljene z 5% vadjem in kolekmem, započetem do opoldne dne 21. marca 1922 mestnemu stavbnu uradu v Lingrevi ulici. Vsa pojasnila daje mestni stavbni urad ob navadnih uradnih urah.

— Smrtna kosa. V Gradcu je umrl orožniški pos. vod. v p. hišni posestnik in gostilničar g. Josip Dirnplatz. P. v. m!

— Poljski žid izgnan iz države. Mariborski kaženski senat je napisal konč dolgotrajni umazani aferi poljskega žida Henrika Grosingerja. Grosinger je prišel 13. marca 1920 v Maribor ter se je javil kot rojen in pristopen v Sarajevo, po poklicu trgovec. Ker v Mariboru, kjer ni stanovanj za državne uradnike, dobijo vsi tak elementi takoj stanovanje, je tudi g. Grosinger postal kot neobhodno potreben v Mariboru. Kmalu pa se je pričela policija zanimati za Grosingerjevo »trgovino«. Izselila je, da se g. Grosinger zanima za gotove vrste dekleta, ki iščejo gotove vrste zaslужka. Aretirali so ga in vse je kazalo, da se bo g. Grosinger moral s svojo »trgovino« izseliti iz Jugoslavije. Pri tej priliki je tudi ugotovilo, da je Grosinger še tudi ugotovil, da je Grosinger je bil obsojen na 6 dni zapora radi neresničnih navedb v prijavi in sovodenstvu. Proti tej obsojadi se je pritožil. Senat je sodbo ne le potrdil, nego je kazni še pridejal 8 dni ter ob enem izkrel izgon Grosingerja iz naše države.

— Zagotonet slučaj Anton Perko. Vesti, da so Perkota naši umorjenec v gozdčku med Limbušom in Studencem saj do petka popoldne ob uradne strani niso mogle potrditi.

Pogrešanec je vedno iščel orožniške patrule v celici okolič med Limbušom in Mariborom. Anton Perko je bil še mlad železniški aspirant na korokom kolodvoru v Mariboru. V nedeljo se je nahajal v večji družbi v Limbušu, kamor že leta in leta nedelje za nedeljo romski slovenski Maribor na dobré kaplico Pekrčana. Kakor vse kaže, je tudi ta nadobudni mladenič postal žrtva Limbuša. Od strani njegovih tovarishev se namreč pričoveduje, da je bila Perkova družba tako nadvišena od Pekrčana, da je pustila domov grede Perkota na cesti. Kaj se je z njim zgodilo, je karor rečeno do petka popoldne še zavito v netzvednost.

— Novi avstrijski bankovci.

— Dunaj, 6. marca. (Izv.) Žozrom na podraženje tiskarniških stroškov namerava Avstro-ogrška banka izdati nove bankovce zelo malega formata. Bankovci po 10.000 K. bodo imeli obliko 10 K. bankovcev. 100 K. bankovci.

— Prva Francska Lovca: »Kemperle mi je vse plačal, pošteno in vso sveto.«

— Prva Francska Zargi: »Kemperle mi je nekdo izplačal mesto 2400 K. samo 2000 kron.«

— Prva Francska Lovca: »Kemperle mi je vse plačal, pošteno in vso sveto.«

— Prva Francska Zargi: »Kemperle mi je nekdo izplačal mesto 2400 K. samo 2000 kron.«

— Prva Francska Lovca: »Kemperle mi je vse plačal, pošteno in vso sveto.«

— Prva Francska Zargi: »Kemperle mi je nekdo izplačal

S. Šantel:

**Sirokovna udruženje jugoslovenskih oblikovalcev umetnikov v področju Slovenije.**

Geslo združenja enakosmernih sil je bilo že za prvič pojednaj slovensko-ga umetniškega življenja vabilivo ter je rodilo razna društva. Vas so imela pred očmi več ali manj potrebne cilje. Največjo življensko silo je pokazala pač >Savač. Njen delokrog je bil najbolj izmenjen; zbrala je okoli sebe le manjše štavilo enakomisličnih in od začetka ni imela drugih ciljev, nego prirejati razstave. Prav zaradi teh omemjenih ciljev je bila možnost uspešnega obstoja dana že od začetka nje ustanovitve.

Organizacija pa, ki ima družiti v sebi vse oblikovalce umetnike v področju >Slovenec, so stavljeni večja zaprake. Kdor pozna razmere med slovenskimi umetniki, se ne bo čudil, da se vse ne strinjajo z načinom ustanovitve te organizacije.

Udrženje je zadeva, ki se tiče vseh slovenskih umetnikov.

To je hitro rečeno. A kdo zo ti vse? Ali so to sploh vse, ki se počajo s slikevstvom, s kiparstvom, z arhitekturo itd?

Ali so to samo oni, ki so absolutirali kako umetniški akademijo ali kak enakovredni zavod? Ali so to samo oni, ki so bili dosedaj včlanjeni v kakem umetniškem društvu, ali pa samo

oni, kateri so se že udeležili kakih razstav? Ali se smo smatrali za slovenske umetnike le onega, kateri je do sedaj u sprošnjo deloval kot umetnik?

Pripravljajoči odbor se je bil postavil sicer na to, da zadnja stališče in tudi novi odbor si je to stališče prisvojil. V teoriji je to stališče gotovo upravljeno. Kajti le umetniki, katerih umetniško udejstvovanje je uspešno, bodo tudi uspešno mogli delovati v prid umetnosti in za povzročitev umetniškega stanja.

Toda kje je oni, ki si smo lastiti pravico, da popolnoma objektivno potegnejo med umetniki in neumetniki? Bodim se, da bi takša črtiča izločila tudi taki, ki ne dvomijo sami o svojem umetniškem poslanstvu in da bi se število članov udruženja morda nekoliko preveč skrčilo.

In še tako pravična izbira bi končno bila vendarle krivica za vse one, ki so vsled razmer niso še mogli povpeti do zadovoljive višine. A organizacija hoče ravno te razmere izboljšati. Ali se bodo izboljšale, če suna od sebe doliko in toliko ljudi, polnih hrepenev in polnih načrtov?

Moram reči, da se mi dozdeva, da je uspešnemu delovanju udruženja mnogo manj nevarno, če je par ljudi včlanjenih, ki bi po strogi presoji ne spremljali noter, nego če bi ti ljudje skušali uporabiti vsako priliko, da ogrožajo delovanje udruženja.

Upam torej, da odbor glede sprejemanja članov še ni izrekel zadnje besede in da bo revidiral svoje nekoli-ko preostro stališče.

Ta revizija naj bi se izvršila v tem smislu, da se uporabi § 4. društvenih pravil še le tedaj, ko bodo včlanjeni:

a) vsi umetniki, ki so bili do sedaj člani enega izmed slovenskih umetniških društev, (Ker imenovana društva sprejemajo članov dobesed niso izvršile s potrebnim rigoroznostjo), je morda res da bodo udrženje na tak način nekoliko balasta. Za tega pa velja gornja opazka.

b) vsi oni, ki se dokumentarno izkažejo z absolutorijem kakšne višje umetniške šole.

Za obe te skupini naj velja torej neka splošno priznana kvalifikacija. S tem si bo odbor silno olajšal svoje postopanje pri sprejemanju članov, katero bi drugače utegnilo postati odložno in bi znalo udrženje preveč ovirati v začetku dela.

(Dalej prihodnjic)

**Razneterosti.****POLITIČNA KRIZA V ANGLIJIL**

— London, 4. marca. (Izv.) Stališče Lloyd Georgeja je utrijetno.

**KONFERENCA V GENOVLJU.**

— Pariz, 4. marca. (Izv.) Iz splošnega položaja še ni gotovo, če bo kon-

ferenca v Genovi otvorjena 10. aprila. Po vseh >Westminster Gazettec je večina evropskega mnenja proti temu, da se konferenca otvorja za časa velikopravnih pravnikov in smatra rok 10. aprila prezgoden. Predlaga se odgovitev konferenca do 25. aprila. V političnih krogih pa polagajo tudi veliko važnost na to, da angleški parlament sprejme budget že 4. maja in je neobdrogo potreben, da Lloyd George v času od 2. aprila do 4. maja ostreno prisostvuje proračunskim razpravam.

— Pariz, 4. marca. (Izv.) Gospodarsko-financijski materiali zbirajo komisija v ministruje predvsem razpravlja vprašanje priznanja sovjetske vlade. V razpravo je prišel po poročilu >Petit Parisenca načrt eksploatacije ruskih pokrajini. Zasnuje naj se francosko angleška nemška transportna družba, ki bo preskrbovala ta eksploatacijo. Načrt zadeva v prvih vrst eksploatacijo velikanskih gozdov okoli Arhangelska, dalje eksploatacijo rudnikov zelenega in premoga okoli Donca v Južni Rusiji, dalje eksploatacijo gledje petrolejskih vrelcev in eksploatacijo žita v Južni Rusiji.

**ODHOD POSLANIKA GRISOGONA V BRAZILIJO.**

— Beograd, 4. marca. (Izv.) Kralj je včeraj sprejel v avdilenc našega poslaniča v Buenos Airesu g. Ivo Grisogona. Poslanik odhaja v najkrajšem času na svoje mesto.

**Vezenje**

se prevzem. Gradivo 11, I. nadstr.

rata 14. 1461

v Ljubljani na prometnem prostoru se takoj z inventarom in blagom odda.

Poasnina pod „Merkur“ na upravo Slovenskega Naroda.

1551

Lepa novi oprava

za spalno sobo se prodaja. Ogleda se.

lahko Stari trg 20, I. nad tropje. 1500

Klavir

dobro ohranjen, se prodaja. — Cena

20.000 K. Kolodvorska ulica 35.

I. nadstr. od 5 do 7. 1501

Sprejmeta se

na stanovanje kot sostanovnika go-

spod in gospodična k boljši rodinbi. Na-

slav pove uprava Slovenskega Naroda.

1548

Praktikant (inja)

se sprejme. Nastop takoj. Ponudbe

na mestno branilnico, Ormož.

Slovenka išče mesta

kot pomočnica za šiviljo, ali k boljši

rodinbi za sobarico. Naslov pove

prava Slovenskega Naroda.

1560

Zvezda.

Želim stopiti v zvezdo z

večjo tvrdko ali dru-

žbo, ki bi dobavila rezan in stavbeni-

je v Julijsko Krajino. Ponudbe pod

„Zvezda“ na upravo Slovenskega

Naroda.

1566

Kupi se

vsička množina bukovega oglja.

Ponudbe pod „Oglje 1567“ na upravo

Slovenskega Naroda.

1567

Prada se

skoraj nov pisalni stroy „Mercedes“.

Naslov pove uprava Sl. Naroda.

1550

Prada se

za nizko ceno večja kljača v

sredini mesta Ljubljane. Na-

slav pove upravnistvo Slovenskega

Naroda.

1540

Išče se gospodična

dobra strojepiska za večje trgovske

podjetje. Pogoji je enotno znanje

slavenčine, sibohravčine, nemščine ter

po možnosti francoščine ali angleščino.

Nastop službe takoj. Ponudbe, oprem-

ljene z fotografijo, je vposlati na tvrdko

„Triglav“, Dresden, Zinzendorfstrasse 2.

1557

4000 kron nagrade

kdor mi prekrije stanovanje 2-3 sob

in kuhinje ali 2000 kron samo za 2

prazni ali mebljovani sobi. Dovoljenje

stanovanjskega urada imam. Ponudbe

pod „Uradnik 1519“ na upravo Slovenskega

Naroda.

1549

Strojno mizarstvo.

Strojni mizarji, kateri so v stanju, da bi

in teku poletja izdelali za večje hiše po-

trebna okna ter vrata s polnimi medeni-

mi okovi po predpisu arhitekta, naj

postoji svoje ponudbe pod „Beograd

1549“ na upravo Slovenskega

Naroda.

1549

Dražbeni oklic.

Prodado se dne 11. marca 1922

dopoljnno ob 9. uri v Ljubljani,

v vestibulu justične palace

na javni dražbi:

2 zlati uri z verižicami, 1 par

zlatih manšetnih gumbov, 1 zlat

poročni prstan, 1 zlat prstan z

rubinom in brillantom, 1 zlat

prstan z modrim kamnom in bri-

llantom, 1 double gumb ter več

boljše oblike.

Kr. okr. sodnija v Ljubljani.

1570

Bukove, smrekove

in hrastove

hlode

kupuje v vsaki množini po naj-

višji dnevnih cenah Ivan Šíška,

tovarna parketov in parna žaga

Ljubljana, Metelkova ul. 4.

1570

Villa

v lepem kopališču, krasna solinčna le-

ga, krasen razgled, zraven gospoško

poslopje. Okoli vile ca. 2 orala sadnega

in zelenjadnega vrta, travnika in mij-

hnega smrekovega gozdka itd. se

zamenja za hišo ali vilu z zenili-

ščem ali vsaj večjim vrt m v Ljubljani

ali bi znji okolici. Ponudbe pod „Spre-

membra 1518“ do 15. t. m. na upravo

Slovenskega Naroda.